

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acăsta ese in tōta domineca,
— dar prenumeratiile se priimesen
in tōte dilele.

Pretiul pentru Ostrniguri'a: pre anu
6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu tri-
laniu 1 fl. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fl. pre unu trilaniu 2 fl. in v. a.
Unu exempliaru costa 10 cr.

Tôte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea direginte a diurnalului:

Insertiunile se priimesen en 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

X P E L U catra onorabilii lectori.

Cu nrulu espirata (alu 13.) se termina trimestru **Ianuariu—Martisoru**, 1872. si eu elu spredirea diurnalului nostru catra abonatii pre dîsulu trimestru.

Dreptu-ce facem ocazia on. publicu romanu, a se aboná pre urmatoriulu trilaniu **Aprile—Juniu** 1872. cu indatinatul pretiu, si a nume:

pentru imperiulu Ostr.-Ungari'a en fl. 1 er. 50.

" Roman'a si alte straiuetati en fl. 2 er. — .

Dloru invetiatori poporal si pre mai departe, potendu priimí diurnalulu cu diumetatea pretiului numai, déca *vornu dovedi* pauperitatea.

Pretiurile au a se inainta catra subsemnat'a administratiune: *Aradu, strat'a Teleki-ana, Nrulu 27.*

Pre credintia inse nu se mai da diurnalulu nimeniu'a, voindu a ave socotelele nostre curate.

Dupa 10 exemplarie unulu se gratifica ori in natura, ori in pretiulu equivalentu.

La revedere!

Aministratiunea de la
„Gur'a-Satului“.

APOI NU-SU CIVILISATU?

Candu audu fara 'ncetare
Pe mai multi nebotezati,
Că îmi dicu in gur'a mare:
Nu-e d'in cei civilisati!
Sci, îmi vine ametiéla,
Si am dreptu necontestatu:
Dupa ce sum plinu de fala --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce am cascatu gur'a
Pr'in Parisu si pr'in Berlinu,
De-unde-apoi castigai ur'a
Pentru totu ce e romanu;
Dupa ce eu frantiozesce
Sciu trei buche desghiatatu,
Ba vr'o dôuc si-nglezesce,
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce cunoscu pré bine
Chiaru de moda-a me 'nbracá,
Si ori candu cu gratii pline
Complimente a durá;
Ér' pe partea femciésca
S'o admiru neincetatu
Totu in limb'a frantiuzésca:
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce pe d'in afara
Recitescu pe Pol-de-Cocu,
Si fumezu mereu sugara,
Alergandu d'in locu in locu,
Far' sà am vr'o trebusiora,
Cà-ci me tienu aristocratu,
Si-asta brasla n'o sà móra, --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce portu barbeta
Lunga tocmai de unu cotu,
Si vedu numai pr'in lorneta,
Fara care nici cum potu!
Éra dogmele crestine,
Care ceriulu ni le-a datu,
Sunt eresuri pentru mine, --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce o cabrioleta
Cu duoi cai o potu maná

Cu o mana pré cocheta,
Cătu potu chiaru sì fermecá:
Dupa ce cu dibacía
Ori ce calu neinventiatu
Lu-galopu la calaria:
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce cu de minune
Cunoscu stosulu a jucá,
Sì-am curagi pe-o carte-a pune
Ce nici poti chiaru cugetá.
Dupa ce in lumea lata
Detorii de 'nspaimentatú
Facu nici cum gîndindu la plata, --
Apoi nu-su civilisatu?

Georgiu Teutu.

Ciguri-Miguri.

** O femeie se spenzura intr'unu accesu de nebunia.

— De ce, intrebă comisarulu pe barbatulu ei, n'ai oprit'o de a se sinucide, de ôre-ce erai presinté?

— Numai in curentulu acesei septemane, am despenzuratú pe acésta nenorocita de trei ori; n'o să 'mi petrecu dôra tóta viéti'a desnodandu la fringhii.

(§) Tata, dîcea unu baiatu catra tata-seu, ce se face cu ministrii cei vechi?

— Ministrii cei vechi, siuile, sunt ca luncle cele vechi, ei revinu.

× (Cont. Jiliu Andrásy și unu honvedu d'in 1848.) In 25. fauru s'a tienutu in Pest'a adunarea generala a comitetului pentru ajutorarea honvedilor, la care fu invitatu si presiedintele acestui comitetu cont. Jiliu Andrásy. Inchiaandu-se adunarea, cei mai multi d'inte presinti se departara in grupe mai mici, si numai dlu Andrásy remase cu căti-va domni, cu cari apoi glumindu si discurendu, mai taridu s'a departatu si elu. Candu erau să ésa afara, unu honvedu inchisa drumulu dlui Andrásy. Honvedulu n'a fostu neci ologu, neci caruntu, neci de unu esterioru venerabilu séu demnu de compatimire, ci unu barbatu sanetosu cu nasu rosu si mustetis sucite. Omulu acestu-a intinse cont. Andrásy un'a petitiune. „Bine, bine, iubite amice,“ dîse contele cu tonulu celu mai bine voitoriu, „o voi predá-o presiedintelui de secțiune, mergi numai in pace a casa.“ — „Acea nu merge asiè,“ replică honvedulu indrasnetiu, „totu o astfelu de petitiune jace de ani si dile in cancelaria si neci unu sufletu n'are grigea mea. Dorescu a priimí numai decât respunsu.“ Si dicundu aceste se puse ca unu muru inaintea usiei spre uimirea celora ce erau acolo. Contele si-incredi fruntea si dîse „mergi dar' si lasc-me in pace“ — „Ba,“ reflectă honvedulu, „in anulu 1848 mi-s'a promisu unu jugheru de pamant ca sà me luptu pentru patria si eu n'am capetatu neci una par'a rea. Sà mi sè dèe pensiunea.“ — „Sà vi-o dèe aceeaia,“ respunse Andrásy fulgerandu d'in ochi, „eari au promisu jugherulu de pamant. Aceia au fostu ministrii de atunci, — eu nu ti-amu promisu nimicu.“ Honvedulu voi sa continue discusiunea ince su impedeceata pr'in intrenirea portariului. Cont. Andrásy se departă apoi cu socii sei. Incidentulu acestu-a facu impresiune dorerosa asupr'a celoru presenti.

** Intr'o societate se dîcea că duoi avocati erau cu cutite unulu contr'a celui altu.

— Hm! dîse unu domnu, nu ve temeti de nimic'a: avocatii sunt ca limbile unui fórfece: ele nu se taia nici o data un'a pe alt'a, dar vai de acel'a ce sar pune intre dinsele!

* Abordasemu anulu trecutu unu Domino de atlasu verde la balulu dela Opera. Elu resistă la tóte oferirile cei faceanu. . . .

— Celu pucinu, continuai eu, frumosulu meu Domino, da'mi unu rendez-vous aici pentru Sambat'a viitoria. . . .

— Dar te'ncelu, Domnule, imi respunse, nu sum femei de acele de care o credi; mai antaiu asta séra viu pentru prim'a óra la opera.

— Unde te duci dar? . . .
— La „Pomulu verde! . . .“

(††) Unu profesore, superatul, intrebă pe unu elevu in medicina:

— Sà presupui, dîse elu, că ti-asi dâ unu petioru in spate, care muscle ti s'ar pune in miscare?

— Musclele manei drepte spre a'ti sterge o palma.

*** Unu baciòiu se intorcea dela preambulare tocmai candu tatalu seu venia a casa dela Camera unde tienuse unu discursu oratoricu.

— Ica spune'mi, pap'a, ilu interpelà copilulu. . .

— Ce este?

— Am auditu vorbindu-se de D-ta pe ultia. . .

— A?

— Da, diceau că D-ta esci unu omu cu dôue fetie: de ce nu'mi ai aretatù si mie pe cea alta? . . .

□ (Explicarea cuvintului „mamele u.“) Ueu magiaru vediendu d'in intemplare cuvintulu mamele u in unu diariu, incepù a ride asupr'a acestui'a, — eu 'lu intrebai: ce ridi frate Aloisius? Séu dôra 'ti place oglind'a acésta, si apoi spune-mi tu ce intielegi sub cuvintulu mamele u? La acésta elu dupa cateva minute 'mi respunse, că intielege pre cei — d'in partea drépt'a. . . .

** (O prinsore.) Unu englezu se prisne cu unu némtiu că elu si cu unu companionu alu seu voru mancă 600 de stridi. Némtiulu, siguru de isbinda, acceptă prinsore.

Stridiile se adusere si englesulu fu invitatu a si aduce companionulu. Atunci elu tirí de o funia dupa din-sulu unu porcu cu unu ritu respectabilu, cu ajutorulu caruia se intielege stridiile se facura intr'o clipa nevediute. Prinsoreea era castigata si némtiulu pacalitú.

GHICITURA ILUSTRATA.

(Unul d'inter ghicitorii prenumerant va fi pre-
miatu dupa sortitul cu o carte romanesca. Deslegare
si rezultatul se voru comunică numai in urlu 16.
Pone atunci ramane concursul deschisul.)

A N E C D O T A.

— tramisa de Maioru —

Unu tieganu taindu tóta dlua lemne la unu preotu romanu, si sér'a dupa cina departendu-se dela cas'a preotului duse cu sine si securea preotului, cu care a taiat ulemnele. Observandu preotulu in demanéti'a urmatória, că securea nu-e, si avendu suscipiu asupr'a tieganului, ilu chiamà la sine si-lu pro-

vocă la redarea securei; inse tieganulu negandu fur-tulu, preotulu se folosi de un'a apucatur'a, dicendu tieganului: „ei bine vomu face proba inaintea Santiloru d'in baserica, sì déca se voru uită Santii la tine o b l u: atunci vei fi nevinovatu; éra déca se voru uită strămbu: atunci ai furatul securea.“ Tieganulu s'a invoitu. Dece a mersu pop'a cu tieganulu in baserica, sì vediendu tieganulu că santii cauta catra dinsulu cu fisōnomia strămba, veni in confusia sì agrăi catra santi astfeliu: „Santiloru parinti strimbi! obli v'aru Duminedie! déca eu nu pentru acea am furatul securea popii ca sà nu i-o dau in-napoi, numai pentru aceea am dusu-o cu mine, sà nu-mi fia uritu singuru a merge a casa pr'in intunerecu.“

Unui jidetu d'intru unu satu romanescu i placea multu de o tieranca frumosica d'in acelasi satu. Intru o di apoi venindu tieranc'a la elu in pravalia, ca sà targue ce-v'a, intre altele i dise jidetu: „esthe dragha, că eu place lha thine? vchedi chitu esthe eu de frumosu cumu unu . . . „Ca o cruce vrei sà dici,“ lu-intrerupse tieranc'a ridiendu „Wai geschriren! strigă jidetu tre-murandu, nu nu vrutu eu asiè sà dice.“ — „Că dora nu ai vrutu sà dici, „ca o spendiuratore“ ? dise éra-si tieranc'a. — „Ba Dio, asiè cum unu spendiuratore vrutu se dicu eu la thine dragha.“ — „Atunci jupane draga sfór'a te va iubi, că mie Dieu nu-mi placu spendiuratòrile!“ dise tieranc'a, si se departă ridiendu in hohote.

S X A R U X T X A.

Comedia originala
de
Scovarda Gavrila
in I. actu.

Personale:

Craciun, M. soci'a acestui'a. T. cumnat'a acestui'a, *Sivut'i'a* servitòri'a.*)

Scen'a I.

Craciun (vine dela crisima sonorosu, sì intra in casa.) A . . a . . a . . buna sér'a scump'a mea mundra si frumosa, da nu te ai culcatu inca?

M. Ho ho! draga 'n tine *Lemate*, da la tine este inca totu séra, ? dora tu vini d'in Americ'a de sudu? au nu vedi că e la 4. ore dupa mediulu noptii sì acusi e demanétia? en spune-mi pe unde ai mai colindat, si unde ai mai batutu ferblu, nefericitule?

Cr. (arunca pip'a cea cătu unu barosu, cu camisiulu cărnú de duoi stangeni de lungu pe mésa, incătu acusi crepă més'a, sì la acareia sunetul se tredira toti copiii) Taci tu draga soci'a mea, scii tu că eu ca omu procop-situl amblu totu in societati alese, apoi cu ferblu mai castigu cate ceva pe sém'a casei, candu nu perdu.

M. Am auditu inca a séra, că in ce societate alésa te ai asiediatu la ferblu sia-te foculu: cu Siacterulu jidai-niloru, cu St. calfa de covaciu, sì cu óre căti-va jidani de pe sate; no, apoi déca ai si castigatu ceva de la acesti'a, sciu că ai cu ce te falí, mai bine taci, sì arunca ciob-tocele acele d'in petiore-ti că 'mi pare că vedu pe *Isopu*, batar de ai fi asia de intieleptu ca acel'a. . .

*) Pentru ea onor, publicu sà nu eugete că T. si M. ar fi *Tand'a si Mand'a*, se notifica, că aceste sunt persone cu multu mai sublime.**)

Autofulu.

**) Multumim de complimentu!

Tand'a si Mand'a.

Cr. (apuca a se desculți sì imple cas'a de obele) O bata-te 'n capu muiere cu capulu in mana, multu me miru de tine sì de fletele tele! sén nu scii că ti-am mai spusu ca sà lasi numai dupa mine, ca sà conduci eu tota tréb'a casei, pe lunga tóte că tu esci mai pro-copsita de cătu mine, dara pentru acea totu sciu eu ce facu, eata că sum omu sì domn!

M. Ce domnulu naibei? dora esci denumit u de por-colabu la Tribunalu? no sciu că aru pati-o Tribunalulu, că toti ar fugi robii d'in temnitie candu te ar vedé.

Cr. Totu mai mare scump'a mea, sum denumit u de Solgabireu onorariu, vreu sà dicu substitutu.

M. Dieu nu glumesci? ah vina sà te sarutu! no vedi asta 'mi place, no apoi mai demustre-mi cineva, că *Irimie* vrajitorulu d'in *Talaciu* nu scie vragi; vedi elu mi-a spusu că voiu fi „dómna mare,“ inca candu eram copila, candu am fostu la elu cu mam'a fia-iertata si cu sor'a T. apoi am si visat eu alalta séra că eram dómna, insa proclat'a de masea nu me lasa sà me delectezu multu in acea placere, si eata dara că mi se 'mplini si visulu. Ah draga, cătu nacatu mai tragu cu maselele, vreau sà dicu cu maséoa'!

Cr. Cu care maséoa scump'a mea?

M. Era esci confusu? se vede că n'ai dormit u asta nótpe! scii tu dora că numai acea o mai am inca, care me dore.

Cr. E . . e . . sciu draga sciu, da lasa numai dupa mine că-ti cumperu eu altele.

M. En lasa me nu me mai necaji baremu tu, sén vrei sà-ti bati jocu de soci'a ta? nu dicu eu că mi sà ruptu colciunii, sén scurteic'a, ca sà-mi poti cumpera altele, ci-mi lipsescu maselele carii nu se mai potu suplini; apoi scii tu bine de candu erai *olariu*, că déca se sparge óla nu o mai poti carpi.

Cr. Dómne cătu de reu 'ti sta a fi dómna sì pròsta, au nu-ti spusei acum'a mundr'a mea sì frumosa, sà lasi dupa mine, că eu 'ti cumperu altele masele sì pace, eu nu glumescu.

M. Hi hi hi, ha ha ha! tu scumpulu meu apuci a face minuni, asia dara cumpara-mi sì dintii d'inainte, că vedi că toti sunt stricati si acei'a (deschide gur'a cătu o siura, si si aréta dintii).

Cr. Lasa numai dupa mine draga, că te reparezu eu peste totu, unde-ti mai lipsesce căte ceva.

M. Apropo barbate draga! tu dora esci solgabireu, ei bine, dà nu cumu-va sà tienă domni'a ta 3 ani intr'o véra ca slujb'a tieganului d'in poveste?

Cr. Pote sà tienă sì 6 ani, scii tu dora că e aprope organizarea, vreau sà dicu restaurarea oficialistiloru, apoi ce va fi cu altii va fi si cu mine.

Scen'a II.

Siaruti'a (intra in casa cu cosiar'a cea mare, sì o imple de obelele stapanului sén si de ciobôte incătu abia le duce afara) Sarutu man'a dómna! indresnescu a vi face cunoscutu, că dela 1-a incolo numai remanu in servitiulu Dvóstra d'in caus'a scumpatatei presente.

M. En taci nu me mai necaji baremu tu, au nu ai auditu că Domnulu nostru a incaputu solgabireu, si de aci 'n colo o sà poruncim in diumatate de comitatul pr'in urmare si tie-ti va merge mai bine; nu te face dara cu smintela, dute si légana de copilu! tu pròsto.

S. (se duce cu cosior'a) Dumnedieule! cătu de ambitiosa erá dómna mea si pana aci, dara pe viitoru cine va mai potè incape cu ea? hia! ce ti+ noroculu, Dieu asie solgabireitia si eu asiu potè fi! . . .

Scen'a III.

T. A . . a . . a . . buna demanétia soro M. 'ti gratulezu domna solgabireitia, acum'a neci că vei stă de vorba cu mine.

M. Hi . hi . hi . . ha . ha . . bine ai venit u T. draga, dar cumu ai auditu asie de demanétia?

T. Da veni *Siaruti'a* de 'mi spuse; apoi nu este ceva estra ordinariu, pentru că acestu rangu neci că-i compete altei'a decătu tie numai; — en spune-mi draga M. nu suntemu noi destulu de culte, nu sciu de mai

pôrta careva în opidulu nostru „*Familia*” dara scăvălerei noptii” sciu că nume nu-i cîtesc; și dauna însă că n’aveam societate de conversare pentru noi, fiindcă cele-l-alte-su foare neci o cultură. — Apoi nu sciu ce să mai dicu și despre tenerii de aici, nu te poti intielege ca și, asia amu patituo mai de unadă salutandu-mă unu teneru și întrebându-me că ce mai facu, la respunsu-mi „*multumesc de prezent*” totu incrementi firesc nu m’â priceputu così cîndu-i respundeam „*multumesc de întrebare.*”

Scenă IV.

Graciun este descépta din somnă ausculta convorbirile celor de susu, și suspina dicendu pentru sine) Dómne Dumnedieule ce se mai fia de mine și de capulu meu cu fiinilele aceste *sublime*, de m’ar bate noroculu să fiu alesu de solgabireu, ce neci eu nu credu, cum să acceptu și să potu priim omu de „da-i Dómne” în casă mea? eu intru asemene nu me pricepu ca houlu la eticheta, dara apoi socia și cumnat’ mea? a . . . o . . . a . . . o . . . a . . . o . . . ce-mi pica în minte! dora convorbirile d’în „*Gură-Satului*” intre *Tand’u* și *Mand’u* pr’în ele se elaborăde, asia dara éra-e bine, că ele totu-si sunt și *literate*, însă de n’ar și atât de simple.

„Finea va urmă.”

Meliti'a Redactiunei.

■ Mai dispunem de exemplarile complete dela începutul anului actuale.

Dñi I. P. în D. C. (Bucovina) — Pretiul priimut și înregistrat. Multumire pentru urarea de reisanelosire, ceea ce ti-o dorim și noi din anima. Corespondența o vomă publică o în estrus,

„O’dă.” Acceptam numai o ocazie bine venita pentru ea.

Dñi E. P. în L. Banata: S’ă primită la cunoștință și stranătarea locuimicii DTele și marea multimeare ce mi-o faci; ajunga atâtă, căci nouă nu ni place a face capitalu politien d’în asemenea literari. Dici, că precandu „Albin’ & Comp.” „Pricaliciu”, necomandorul elian se dă cu pretiul seadistu — DTele ea mai bine invetatorul popularu, nu îl s’ă datu, nu mi te-ai și ocarită; astă vedi ramane ea o enigma penten noi.

Lui V. în L. — Nuoli preaumeranti înregistrati, celor’ă-l-alti li să continua. Dorintă nemăza realizata. Încangitura „personalitatile” ca draenă tamă’ă. Fii sanctosu.

Dñi S. R. în I. — Aneodoră ce ni-o datezi d’în Iader’ă nu e nouă; ea este emosenta de multă și pre la poporul nostru depre aici ca anedota tiegușea. — „Paseele tigaiilor” a aparută în diurnalul nostru „Strigoindu,” și inca într-o formă mai corecta. În cătu însă este prezentate de DTele posiedu nesee variatiuni noue ore-cară: cu tempulu le vomu direge și publică, pentru de a le avea în tote formele ce se sustină pr’în tradițione. „Versul lui Kossuth în resbelulu de 1848,” însă nu promite nun ce nom. — îlu acceptam.

BAB'A CU ÓUELE.

Bab’ă: „No baciule! vina să-ti dau óue prospete, și inca pe diumatate de pretiu ea altii. — Ce dora n’ai parale? . . . No că astă ar fi vorba: ti dau eu și pe asceptare, mi vei plati candu vei potè; și apoi scu nu canu eu atâtă cu Domniata baciule, că dora toti suntemu crestini. — haid’ă no! nu te socotă atâtă!

Baciu Ioanu: Dar’ de ce sunt óuele tale?

Bab’ă: De **pricolici** baciule draga.

Baciu Ioanu: „E dăte incolo cu ele! că dora destui **pricolici** aveam noi pr’în tiér’ă nôstra, nu o să le mai cumperu și sementi’ă, ca să se cločeșca mai multi. . . . că dora n’am mancatu bureti! ! . . .